

SUCCULENTA

Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars.

Secr. G. D. DUURSMA, LEEUWARDEN, Achter de Hoven 114bis

Hoogsucculente *Mesembrianthem* (6).

C. Bloemen wit.

L. marmorata N. E. Br.,

N. E. Brown in Gard. Chron. 1922, vol. LXXI, p. 80, M.
Karsten in Onze Tuinen 1924, 19de jaarg., p. 78 met fig.

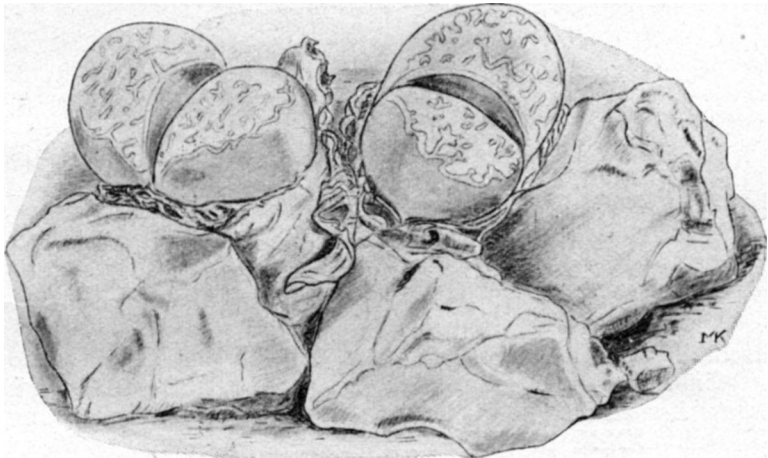

Fig. 8.

L. marmorata N. E. Br.

Nat. grootte.

Kew, 1926.

Syn.: *Mesembr. marmoratum* N. E. Br., N. E. Brown in Journ. Linn. Soc. Bot., vol. XLV (1920), p. 68.

Corpuscula solitair of weinigen in een zode, 2.5—3 cM. hoog, tot 2.5 cM. breed en 18—22 mM. dik; lobben duidelijk convex aan den top, wat uiteenwijkend, grijsgroen, zeer bleekgrijs bijna wit gemarmerd, zijden iets blauwachtig groen, naar basis toe violet getint.

Bloemen glimmend wit, geurend, openen zich in den namiddag bij volle zon, maar gaan dicht zoodra de schemering invalt.

Zuid-Afrika: Vindplaats niet opgegeven, Pillans!

Fig. 8, naar een exemplaar in Kew, afkomstig van de *Mes.* collectie van Elisha, ontvangen in 1921. No. 68.

L. marmorata : Typeplant ontvangen van N. S. Pillans Oct. 1916 (Zeer ingedroogd exemplaar zonder bloem).

L. bella N. E. Br.,

N. E. Brown in Gard. Chron. 1922, vol. LXXI, p. 80 met fig., 1926, vol. LXXXI, p. 84 en 85 (fig.).

Syn.: *Mesembr. bellum* (N. F. Br.) Dtr., Dinter in Fedde, Repert. spec. nov., Beihefte, Bd. XXIII (1923), p.p. 14-15 en Bd. XIX (1923), Maass in Succ. 1925, 7de j.g., p. 25 (fig.) en 26; *Mesembr. Lericheanum* Dtr. et Schw., Schwantes in

Fig. 9.

L. bella N. E. Br.

Nat. grootte.

Kew, 1926.

Zeitschr. f. Sukk. 1925, Bd. II, p. p. 25—26 met fig., Derenberg in Zeitschr. f. Sukk. 1925, Bd. II, p.p. 132—133, met fig.; *Lithops Lericheana* N. E. Br., N. E. Brown in Gard. Chron. 1926, vol. LXXIX, p. 102.

Corpuscula solitair, pas laat zoden vormend, van langzamen groei, tot 2.5 cM. hoog en 2.5 cM. in diameter, lobben convex aan den top met een vrij breede, lichtbruine rand, insluitend een onregelmatig gelobd heel donkergroen (met een grijs waas) middenstuk met of zonder 1 à 2 bruine vlekken. Zijkanten blauwachtig grijsgroen. Bloemen glimmend wit.

Groot Namaqualand : bij Aus, Phillips! *Dinter!* bij Garub, Groot Karas-Bergen, *Dinter!* Fig. 9, naar een jong exemplaar in Kew, in 1925 ontvangen van Taylor, No. 70. De hierbij gereproduceerde photo (fig. 10) is naar een importplant in het etablissement van Fr. de Laet.

Prof. Dinter trof deze species op zijn botanische reis in den zomer van 1922 in honderduizenden, meest bloeiende exemplaren aan op berghellingen en in sommige ravijnen bij Aus. Aanvanke-lijk in de meening verkeerend met een geheel nieuwe species te doen te hebben, schreef hij deze in zijn catalogus in als *Mes.*

Delaetianum Dtr. spec. nov. Eenige dagen later echter ontving hij van G. Schwantes een brief waarin deze hem opmerk-

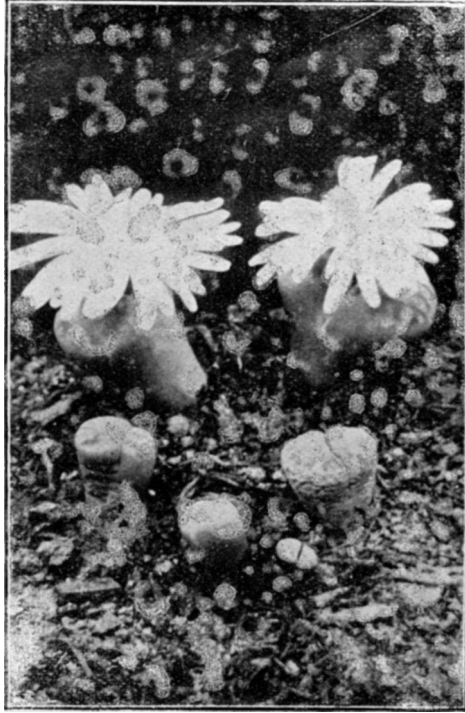

Fig. 10.
L. bella N. E. Br.

Photo Fr. de Laet.

zaam maakte op een door een paar Kaapsche botanici (een van hen moet dus Phillips zijn) in de oorlogsjaren bij Aus gevonden vensterplant, *L. bella* N. E. Br. De bijgezonden diagnose dezer soort klopte volkomen met die van zijn *M. Delaetianum*, zoodat hij zijn vondst niet als nieuw kon aanmerken en dus de naam diende te veranderen.

L. karasmontana N. E. Br.,

N. E. Brown in Gard. Chron. 1926, vol. LXXIX, p. 102. Syn.: *Mesembr. karasmontanum* Dtr. et Schw., Schwantes in Monatsschr. f. Kakt. 1920, Bd. 30, p. 36 met fig.; *Mesembr. damaranum* N.E.Br., N. E. Brown in Journ. Linn. Soc. Bot., vol. XLV. p. 67 (1920); *Lithops damarana* N. E. Br., N. E. Brown in Gard. Chron. 1922, vol. LXXI, p. 80, M. Karsten in Onze Tuinen 1924, 19de jaarg., p. 78 met fig.

Corpuscula solitair of weinigen in een zode, van langzamen groei, 2.5—3 cM. hoog, 2.5 cM. in diameter en pl.m. 17 mM.

dik; lobben afgeplat of zeer zwak convex (zie fig. 11) aan den top, bleek grijsbruin met duidelijk ingegroefde vertakte lijntjes en vlekken, vormend een soort patroon van een donkerbruine kleur, verder iets blauwachtig grijs langs spleet en aan de rand. Zijden grijs, naar voet toe roodachtig getint.

Bloemen wit, eenigszins glimmend, 2 à 3 uit hetzelfde corpusculum, wat tot nu toe nog bij geen enkele andere species waargenomen was.

Damaraland : Karas-Bergen, Jutta Dinter! Groot Karasberg Range, Pearson?

Afgebeelde plant (met nog niet goed uitgegroeide corpuscula,

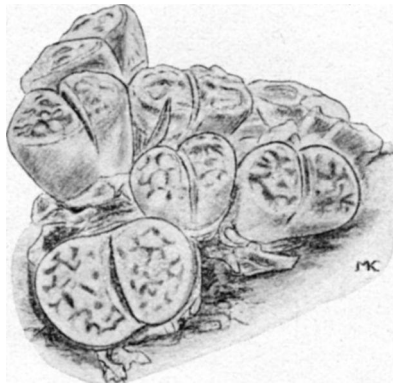

Fig. 11.

L. karasmontana N. E. Br.

Nat. grootte.

Kew, 1926.

waardoor de afmetingen wat kleiner zijn als boven aangegeven) werd door Frith aan Kew gezonden in 1924. No. 627. De teekening in Onze Tuinen is naar een exemplaar uit de collectie Elisha (ontvangen in '21, no. 68).

In Journ. Linn. Soc. geeft Brown als vindplaatsen dezer species op Omaruru en Aus in Damaraland. Brown ontving eerst van deze soort eenige specimina waarbij geen vindplaatsen waren opgegeven, behalve dan dat ze uit Damaraland kwamen, later echter een paar planten op bovenvermelde plaatsen verzameld. De Omaruru-plant stierf zonder beworteld te zijn en wat betreft de bij Aus gevonden plant, deze bleek later geheel verschillend van *L. damarana* te zijn en werd als een nieuwe soort, *L. bella*, geïdentificeerd.

Mogelijk is het Omaruru-exemplaar dezelfde soort. Brown verkeert in de meening, dat *L. karasmontana* te samen met andere planten door Prof. Pearson verzameld op de Groot Karasberg Range naar Kew gezonden werd, waar het echter spoedig te gronde ging.

L. karasmontana: 1 zeer ingedroogd exemplaar, ontvangen in herb. van N. E. Brown 23 Oct. 1918. Deze plant werd door I. B. Pole Evans verzameld 21 Aug. 1918. *L. karasm.* = *Mes. spec. no. 6110* vermeld in Flora of S. Africa.

Aanvulling: De opgave der vindplaatsen van *L. pseudotruncatella* N. E. Br. is volledig als volgt:

Groot Namaqualand: Aus-Bergen en bij Windhoek, (farm Lichtenstein), Dinter!

(Wordt vervolgd).

M. KARSTEN.

Rectificatie.

Op pag. 39, 9de regel van boven, staat nog een storende zetfout: *M. truncatum* werd niet in 1916 in Ann. of Bot. beschreven, maar in 1906.

Etiketten.

Een werkelijk succulentenliefhebber wil van zijn planten liefst zooveel mogelijk bijzonderheden weten, en de eerste — zij het dan ook een vrij nuchtere — bijzonderheid is wel: hoe *heeten* ze?

De behoefte om de namen te kennen en uit elkaar te houden doet zich vooral gevoelen, wanneer de collectie wat grooter wordt, want de geboorte-acten van onze gedoornde vrienden bevatten in den regel van die woorden, die een niet-kenner van Grieksch en Latijn niets zeggen en hem bij het uitspreken een soort van tong- en kaakkramp bezorgen.

Wij steken dus bij onze planten een etiket. Maar „welk etiket?“, dat is de vraag.

De bekende houtjes zijn afschuwelijke dingen. Ze zijn veel te lomp voor onze meestal kleine potjes. Door de infame eierstruifkleur springen ze onaangenaam in het oog. Het schrift verdwijnt vrij snel en ze rotten van onderen weg. Wie een eenigszins mooie collectie en daar hart voor heeft, die neemt geen houten etiketten.

De glazen buisjes, waarin men een stukje carton schuift, zijn al veel beter. Maar ook die spreken mij te sterk. Een verzameling met een paar honderd planten met glazen etiketten vormt, als het zonnetje er op schijnt, wel een schitterend vuurwerk, maar is voor aangenaam beschouwen niet erg geschikt. De kurken stopjes zijn niet altijd waterdicht. Dicht lakken bezorgt ons bij ieder plantje een opdringerig rood of zwart vlekje. Bovendien zijn de buisjes nog al duur.

Van metalen etiketten komen alleen die van zink en van aluminium in aanmerking.

Zink is mij door zijn doodsche blauwgrauwe glans niet heel prettig. Er bestaan zinken etiketten in den handel, die naar ik meen met een oxydelaagje zijn bedekt, zich met watervasten inkt heel aangenaam laten beschrijven en lang goed blijven. Maar

voor mijn smaak hebben ze haar kleur tegen, die dadelijk doet denken aan hartsteen. Uw potten in het gelid gezet, alle met zulk een rechtopstaand etiket voorzien, doen U onmiddellijk aan een miniatuur kerkhofje met grafzerkjes denken.

Men kan zelf stukjes zink knippen, die aan weerszijden verven met dofopdrogende, schrale olieverf, en ze daarna met watervasten inkt beschrijven. Deze methode heeft vóór, dat ze, met de minste kosten, lang leesbare etiketten geeft, in een tint, die men voor het kiezen heeft. Het verven aan weerszijden is een vrij vervelend werkje.

Het mooiste zijn de even aangeëtste aluminium etiketten, die een aangenamen, helderen en toch niet opdringerigen zilverachtigen matglans hebben, zich gemakkelijk laten beschrijven en eveneens lang goed blijven. Wie zijn verzameling op haar mooist wil aankleeden, die grijpt naar aluminium etiketten.

Nu is van de in den handel zijnde aluminium steek-etiketten — en die komen voor onze potten en planten van meer bescheiden afmetingen haast alléén in aanmerking — de kleinste maat nog veel te groot en vooral veel te breed. Men is dan genoodzaakt de etiketten over de geheele lengte door te knippen, somtijds ook nog, ze een stuk in te korten. Ze zijn vrij prijzig.

Maar als men nu toch moet knippen kan men zich goedkooper voorzien en met bijna dezelfde moeite bovendien etiketten van elk gewenscht formaat fabriceren.

Ge koopt daarvoor in een metaalhandel, liefst een die zich ook toelegt op auto-materialen, een plaatje aluminium van de dunste soort, die te krijgen is. Den bediende vraagt ge, een stukje uit te zoeken dat zoo min mogelijk bekrast is. Indien ge in aanmerking neemt dat een stukje van 10 x 30 cM. u al ongeveer 30 etiketten levert, kunt ge uw behoefte zelf berekenen. Het gekochte plaatje poetst ge, zoo nodig, met een stukje amaril-papier no. 1 of no. 0 tot krasjes en vlekjes verwijderd zijn. Daarna wast ge het onder de kraan.

Met een stevige schaar knipt ge nu reepjes van ongeveer 10 cM. lang en 1 cM. breed. Voor de meeste gevallen zijn deze maten voldoende. Voor extra groote exemplaren uit uw collectie knipt ge reepjes van 2 à 2 1/2 cM. breedte, en wat langer dan 10 cM.

Aan eene zijde van het reepje knipt ge een punt en aan de andere zijde rondt ge de hoekjes af. Door het knippen eenigszins hakerige of ruwe kantjes zijn met een vrij grove vijl in een oogenblik glad.

En nu de mooie matglans!

Daarvoor maakt ge een 20 pCt. oplossing in water van natrium-sulfide, dat bij een drogist, fotohandel of chemicaliën zaak te krijgen is. Denk er aan: geen natriumsulfiet! In deze oplossing deponeert ge de etiketten-strookjes en wacht af tot ze de gewenschte dofglans hebben verkregen. Ik raad u aan dit werkje liefst buiten te doen, want de zwavelnatrium-verbinding heeft een

eigen parfum, dat min of meer herinnert aan een hoogbedaad ei. Voor uw handen is het gevaarloos, maar ge steekt ze al van zelf zoo weinig mogelijk in dit reukwater.

Na het bad, dat herhaaldelijk gebruikt kan worden, hebt ge uw etiketten slechts in ruim water af te wasschen en te drogen en ze zijn voor het gebruik gereed.

Te beschrijven zijn ze met Oost-Indischen inkt. Mijn ervaring is dat die na zekeren tijd door het gietwater verdwijnt. Ik verniste het beschrevene met zoogenaamd zaponlak, maar hoewel dit wel verbetering gaf, het hielp niet afdoende.

Tegenwoordig gebruik ik den vetten inkt, die speciaal voor het beschrijven van aluminium in den handel verkrijgbaar is. Een fleschje kost maar een paar dubbeltjes en duurt griezelig lang. Ik heb daar uitstekende resultaten mee en zie ook aan langen tijd bij de planten staande etiketten geen verandering. Vernissen is overbodig. De eerste paar malen zult ge misschien bij het teekenen der lettertjes wat moeite hebben, maar dit went al heel gauw. En een mislukt etiket veegt men met een watje met wat benzine weer schoon.

Een gewijzigde methode bestaat daarin, dat ge de etiketten eerst beschrijft en daarna in het natriumsulfide bad brengt. Na het etsen veegt ge de lettertjes met een watje met benzine weg, en ze staan nu donkerglanzend op het zilverwitte etiket.

Wie van knutselen en zelf-doen houdt, komt op deze manier goedkoop aan mooie duurzame etiketten.

ED. B.

De eerste voorwaarden voor echte Vetplantenliefhebberij.

Een goede soortenkeus.

Zooals we in het Maartnummer reeds opmerkten, zijn de vetplanten, mits men een goed sortiment bezit, dankbare kamerplanten voor een zonnige vensterbank. Onder die vetplanten zijn er echter geen die o.i. meer voldoening schenken dan de *Cactussen*. In een paar niet te smalle vensterbanken kan men reeds een verzameling van 30 à 50 goede soorten kweeken, die gemakkelijk groeien en regelmatig bloeien.

Hiervoor komen wel in de eerste plaats *Echinocactussoorten* in aanmerking, waarvan er eenige zijn, welke aan alle te stellen eischen voldoen:

1. Ze blijven klein, nemen dus weinig ruimte in en kunnen jarenlang in de kamer blijven;
2. Ze vereischen weinig zorg, in elk geval niet meer dan gewone kamerplanten ;
3. Ze bloeien geregeld ieder jaar, meestal met vele en mooie bloemen ;
4. De meeste zijn door haar kleurige doorns ook in niet-bloeienden toestand aantrekkelijk.

Onze plaatsruimte laat het niet toe al de mooie soorten hier in den breedte te beschrijven, wij volstaan dus met het geven

van een lijstje; het is nu nog den tijd bij bestelling daaruit een keuze te doen. *E. minusculus* Web., *E. deminitus* Gürke, *E. Ottonis* L. et O., met haar variëteit *E. O. paraguayensis* H.ge Jr., benevens de vormen *E. O. brasiliensis* H.ge Jr., *E. O. tenuispinus* K. Sch. en *E. O. tortuosus* K. Sch. Verder *E. tabularis* Cels., *E. concinnus* Mons., *E. apricus* Arech., *E. submammulosus* Lem., *E. mammulosus* Lem., *E. microspermus* Web., *E. Reichei* K. Sch., *E. setispinus* Eng., *E. Williamsi* Lem., *E. myriostigma* S. D., *E. denudatus* L. et O., *E. platensis* Speg., *E. violaciflorus* Quehl., *E. Fiebrigii* Gürbe, *E. hyptiakanthus* Lem., *E. multiflorus* Hook., *E. peruvianus* K. Sch., *E. gibbosus* D. C., *E. Jussieui* Monv., *E. Cumingii* Hopff., *E. Quehlianus* Ferd. H.ge, en *E. hexaëdrophus* Lem.

Van het geslacht *Echinopsis*, dat in den vorigen jaargang door den heer F. Voorwinde zoo uitnemend beschreven werd, noemen wij: *E. Eyriesii* Zucc., *E. gemmata* Zucc., *E. tubiflora* Zucc., *E. rhodotricha* K. Sch., *E. leucantha* Walp., *E. calochlora* K. Sch. *E. aurea* Rose en *E. Pentlandii* S. D.

Tot de niet veel ruimte innemende Cactussen moeten vervolgens de *Mammillaria's* gerekend worden, waarvan wij het mooiste vinden: *M. gracilis* Pheiff., *M. pusilla* P. D. C., *M. Wildii* Dietr., *M. coronaria* Haw., *M. Bocasana* Poselg., *M. centricirra*, *M. longimamma* P. D. C., *M. Delaetiana* Quehl., *M. elephantidens* Lem., *M. sulcolanata* Lem., *M. cornifera*, *M. Scheerii* Muehl., *M. macrothele* Mart., *M. sphaerica* Dietr., *M. decipiens* Scheid., *M. campotricha* E. Dams, *M. bombycina* Quehl., *M. oolichocentra* Lem., *M. bicolor* Lem., *M. carnea* Zucc., *M. Celsiana* Lem., *M. discolor* Haw en *M. rhodantha* Lem.

De vertegenwoordigers van het geslacht *Echinocereus* nemen wat meer ruimte in, maar toch moeten wij daar ook een paar dankbare bloeiers van vermelden: *E. Scheerii* Lem., *E. Salm-Dyckianus* Scheer, *E. pulchellus* K. Schum., *E. Berlandieri* Lem., *E. leptacanthus* K. Sch., *E. enneacanthus* Eng., *E. dasyacanthus* Eng., *E. pectinatus* Eng., *E. Fendleri* Rümpl. en *E. acifer* Lem.

Van het geslacht *Cereus* noemen we slechts: *C. flagelliformis* Mill., *C. speciosissimus* P. D. C., *C. stellatus* Pfeiff. en *C. Silvestrii* Speg., alle spoedig en rijk bloeiend. Daarnaast een paar zuilvormige soorten „ter opluistering”: *C. candicans* Gill., *C. macrogonus* S. D., *C. peruvianus* Mill. en *C. azureus* Parm. en niet te vergeten de „rotscactus” *C. peruvianus monstrosus*.

Een paar *Opuntia's* mogen evenmin ontbreken, b.v.: *O. Bergeriana* Web., *O. basilaris* Eng., *O. leptocaulis* D. C., *O. microdasys* Lem., *O. leucotricha* D. C., *O. Salmiana* Parm., *O. Scheeri* Web., en *O. cylindrica* D. C.

Natuurlijk zijn er veel meer mooie en aanbevelenswaardige cactussoorten, *Phyllocactussen*, *Epiphyllums* en *Rhipsalissen* hebben wij er wel eens bij vermeld, maar onze bedoeling was alleen — mede naar aanleiding van een ingekomen vraag — een kort lijstje te geven van de beste soorten, welke voor den beginnen-

den liefhebber de meeste kans op succes geven. 't Zijn alle soorten, welke heel gemakkelijk groeien, weinig zorg behoeven en spoedig bloeien.

G. D. D.

Mensch en Cactus.

Velen zeggen: „cactussen is mode” en behalve dat zij de ware liefhebbers hiermede razend kwaad maken, is de diagnose onjuist.

De oorzaken zitten veel dieper en het is slechts mogelijk iets van den sluier op te lichten die de innerlijke drijfveeren bedekken, deze innerlijke drijfveeren, die ons stadsmenschen noopt tot het kweken van planten, het fokken van honden, katten, marmotten, kippen en duiven.

De moderne samenleving heeft ons saamgebracht in de moderne steden, met de groote huizenblokken en geasphalteerde straten, de geknotte boomen, de enkele parken, waar niets van ons is. Wij leven er onder, tusschen én boven de steenen; het bekende: „steenen tijdperk” uit de geschiedenisboekjes is er niets bij! Van de „Natuur” zien wij niets meer, vervreemden geheel van haar. Wat is een sterrenhemel in de stad in vergelijking van het gewelf dat ons buiten imponeert! Verwonderd kijken wij naar de eerste dotterbloemen: Is de natuur ontwaakt? Wij hebben de winterjas aan. De steenen straten zijn als in den winter....

Maar in zichzelf is de mensch nog niet verstaend, bewust of onbewust trekt hem de Natuur, het dieren- en plantenrijk, waar hij vroeger tusschen leefde.... in Arcadië.

Dit samenvoelen met de natuur tracht de stadsmensch terug te vinden; hij voelt zich één met de planten die hij kweekt, van af den zaadkorrel tot de bloeiende plant. Liefst werkt de liefhebber alléén, waardoor hij niet wordt afgeleid en hij zich geheel in het leven van zijn planten kan verdiepen en de rust terugvinden die zijn verbanning naar de steenen stad hem heeft ontnomen.

Van zelfsprekend kiest hij de planten die zijn zorg behoeven om te groeien, die al zijn liefde en attentie eischen en gelukkig voelt hij zich als de natuur en hij tesamen, een teere plant doen groeien en bloeien. Het groeien moet ook niet te vlug gaan! De liefhebber wil ieder stadium van de ontplooiing der plant kunnen volgen, en hij heeft meestal alleen met tusschenpoozen van 24 uur den tijd even bij zijn „natuurleven” te zijn.

De cactussen voldoen aan de hierboven genoemde, bij velen niet bewuste eischen en het is te voorzien dat de z.g. „cactus-mode” er een van zeer langen duur zal zijn; waaruit zal blijken dat de cactus geen „mode” is.

A'dam.

C. REUS.

In Memoriam.

Dr. Friedrich Vaupel.

Een groot verlies trof begin dezer maand onze Zustervereniging de Deutsche Kakteen-Gesellschaft door het tragisch overlijden van

Dr. Friedrich Vaupel, sedert 31 Januari 1910 Voorzitter van bovengenoemde Vereeniging.

Naar men ons uit Berlijn meldt, schijnt de geleerde 's avonds bij het lezen in slaap te zijn gevallen. 's Nachts moet de hoofdgaskraan zijn uitgedraaid en toen de kraan den anderen ochtend weer geopend werd, stroomde het gas de kamer binnen, waardoor Dr. Vaupel in zijn bed stikte.

Dr. Vaupel redigeerde van 1911—1921 het bekende Monatschrift für Kakteenkunde, en toen dit ophield te bestaan, vanaf 1 Febr. 1923 het „Zeitschrift für Sukkulantenkunde“, het tegenwoordig orgaan der D. K. G. In beide periodieken verschenen, evenals in andere tijdschriften vele wetenschappelijke bijdragen, meest over Cactussen, waarvan de overledene een niet minder groot kenner was dan zijn voorganger Prof. Dr. Karl Schumann. Zijn laatste belangrijkste werk was de uitgave van een nieuwe groote monographie over de Cactussen („Die Kakteen“), waarvan nog slechts twee afleveringen het licht zagen.

G. D. D.

Op den uitkijk.

De groote vooruitgang der Vetplantenliefhebberij gedurende de laatste jaren komt vooral tot uiting in de prijscouranten welke door de speciale succulenten-kweekers worden uitgegeven.

De catalogus van den heer F. De Laet te Contich bij Antwerpen was altijd al een fraaie uitgave, die van dit jaar is een album op zich zelf, versierd met 81 fraaie afbeeldingen naar foto's, waarvan pag. 8, 9, 11, 12, 14, 15, 24, 46, 47, 49 en 51 laten zien, van hoe grooten omvang deze kwekerij is.

De catalogus der firma Friedrich Adolf Haage Junior te Erfurt, vroeger met gewone houtsnede figuren geïllustreerd, is thans versierd met 76 fraaie afbeeldingen naar foto's, terwijl de omslagzijden met gekleurde platen prijken. Deze prijscourant is tevens een practische handleiding, daar naast de oude benamingen van Dr. Schumann de nieuwe nomenclatuur volgens Britton en Rose vermeld is.

In beide prijscouranten vinden wij eenige interessante kiekken van het voorkomen der cactussen op haar natuurlijke groeiplaatsen, waardoor wij ons eenigzins een denkbeeld kunnen vormen niet alleen van een cactuslandschap maar ook van de groote moeite verbonden aan het expedieeren van importplanten.

Wij hopen dat beide firma's, door toenemend debiet in staat gesteld zullen worden nog meer schoons uit vreemde gewesten voor onze verzamelingen te verwerven.

G. D. D.

Uit de Afdelingen.

Kring 's-Gravenhage en Omstreken.

(Wegens plaatsgebrek in het Aprilnummer eerst heden geplaatst).

Door den kring was op de vergadering van 5 Maart een candidatenlijst opgemaakt voor de a.s. verkiezing van het hoofdbestuur. Deze lijst moest

op de vergadering van 9 April gewijzigd worden, omdat twee personen, die daarop waren geplaatst, zich voor een candidatuur niet beschikbaar konden stellen.

Voorts bracht op deze vergadering de commissie, door den kring belast met de bestudeering, herziening of wijziging van de statuten enz. der vereeniging, verslag uit over haar werkzaamheden. Daar de oude statuten duidelijk de sporen droegen van samengesteld te zijn voor een jonge vereeniging met een beperkt aantal leden, kon de commissie zich niet geheel aan haar opdracht houden, maar zag zich genoodzaakt, een geheel nieuw stel statuten en een geheel nieuw huishoudelijk reglement te ontwerpen.

De commissie mocht de voldoening smaken, dat de heer de Ringh mondeling en de heer van den Houten schriftelijk hunne waardeering voor het resultaat van haar arbeid hebben uitgesproken.

Het verkoopen van een partijtje zaad en het aan den man brengen van een twaalfstal planten, welwillend door de leden van den kring daarvoor ter beschikking gesteld, dekte niet alleen de kosten, die de commissie voor typewerk enz. had moeten maken, maar bracht evenals het verloten van een heel mooi olieverschilderijtje, van de hand van den heer Becht, voorstellend een prachtexemplaar regenboogcactus, nog een flinke som op, ten voordeele van de kas van den kring.

Een van de leden, in het bezit van een aanzienlijk kwantum Maltaklei, was zoo vriendelijk dat den leden aan te bieden en gratis thuis te laten bezorgen, welke welwillendheid op hoogen prijs werd gesteld en in dank aanvaard.

De volgende vergadering werd bepaald op 21 Mei met het oog op de algemeene vergadering op 28 Mei.

J. J. E. VAN DEN THOORN, secr.-penn.
Amalia van Solmstraat 80.

Kring 's-Gravenhage en Omstreken.

Vergadering op Zaterdag 21 Mei, des avonds 8 uur, in de bovenzaal van Café la Reserve, Korte Poten 3.

Punten van behandeling: 1. Notulen vorige vergadering. 2. Ingekomen stukken. 3. Algemeene vergadering te Utrecht op 28 Mei. 4. Causerie door een lid. 5. Rondvraag en sluiting.

Opkomst wordt dringend verzocht. Na afloop van de vergadering „ruilbeurs“.

Namens het Bestuur,

de secretaresse J. J. E. VAN DEN THOORN.

Kring Amsterdam en Omstreken.

Op 11 April had in gebouw „Koningin Wilhelmina“, Prinsengracht 1015, de reeds eerder aangekondigde vergadering plaats, welke hoofdzakelijk ten doel had: de verkoop van door de leden gratis meegebrachte planten tot dekking van de schuld vorig boekjaar.

De vergadering, welke zeer goed bezocht was, werd door den Voorzitter geopend met een welkomstwoord, waarin hij zeer duidelijk liet uitkomen, dat het steeds de planten zijn, die ons tot de vergadering lokken. Ruim 30 planten waren meegebracht, waaronder *Echino's*, *Echinopsis*, *Mammillaria*, *Stapelia*, *Cotyledon* enz., zoodat er voor „elk wat wils“ was.

En dat het een pracht idee is geweest, bewees wel de animo tot koopen en de opgewekte stemming die er heerschte.

Alles is verkocht tot zelfs 15 pakjes zaad toe. Het kleinste stekje bracht geld op, zoodat aan 't slot dezer gezellige avond medegedeeld kon worden dat het tekort niet alleen gedekt maar zelfs nog overschreden was, zoodat wij zeker van een succes kunnen spreken.

Een woord van dank aan allen, die hiertoe hebben medegewerkt, is hier dan ook op zijn plaats.

Voordat wij echter tot de verkoop overgingen, werd nog besloten een excursie te houden op Zondag 12 Juni naar de bekende kwekerij van den heer Th. Jansen, Den Haag, waar zich voorloopig 12 leden voor opgaven.

De volgende vergadering werd bepaald op Vrijdag 13 Mei waar een partij planten aanwezig is, welke tegen matigen prijs verkocht zullen worden.

Deze welgeslaagde avond werd met een opwekkend woord van den Voorzitter besloten.

H. WITTE, Secr.

Kring Amsterdam en Omstreken.

Op Zondag 12 Juni hopen wij (met minstens 10 leden op een gezelschapsbiljet) naar Den Haag te gaan om de Kweekerij van den heer Th. Jansen te bezichtigen. Waarschijnlijk wordt ook nog een bezoek gebracht aan den Leidschen Hortus. De onkosten bedragen ongeveer f 2.50 welk bedrag vooruit betaald moet worden. Leden die plan hebben mee te gaan, moeten zich uiterlijk 5 Juni opgeven bij ondergeteekende onder betaling van het bedrag ad f2.50. Ook kan gestort worden op de gemeentegiro H. Witte, No. 5151 met vermelding: „voor reis Den Haag”. Na 5 Juni is het niet meer mogelijk op het gezelschapsbiljet mee te reizen, (wel gewoon tarief). Tijd van samenkomst, vertrek en terugkomst worden per briefkaart bekend gemaakt, doch in elk geval hopen wij 5 uur weer terug te zijn.

Tevens worden de leden attent gemaakt op de adresverandering van ondergeteekende.

H. WITTE, Orteliusstraat 18,
Amsterdam West.

Mededeelingen.

UITSLAG BESTUURSVERKIEZING. Er werden 561 stembiljetten verzonden: het aantal uitgebrachte stemmen bedroeg 265. Hier van behaalden : als Voorzitter Ed. Becht 73 en Chr. de Ringh 191 stemmen; als bestuursleden respectievelijk: G. D. Duursma 218, J. P. G. Holthoorn 49, J. M. van den Houten 228, Mej. M. C. Karsten 93, W. H. Noteboom 27, Chr. de Ringh 88, S. P. C. v. Romunde 72, Prof. Dr. H. Schornagel 90, Prof. Dr. A. M. Sprenger 128 en Mej. J. J. E. v. d. Thoorn 67 stemmen, zoodat gekozen zijn: als Voorzitter: Chr. de Ringh.

als bestuursleden: G. D. Duursma,

J. M. van den Houten,

Mej. M. C. Karsten,

Prof. Dr. A. M. Sprenger,

ALGEMEENE VERGADERING. De eerste algemeene vergadering onzer vereeniging wordt gehouden op Zaterdag 28 Mei 1927, in een der zalen van het gebouw van Kunsten en Wetenschappen, Mariaplaats, Utrecht. Met het oog op den treinenloop is de aanvang gesteld op 's namiddags 2 1/2 uur precies.

Agenda:

1. Opening.
2. Installatie nieuwe bestuur.
3. Statuten en huishoudelijk reglement.
4. Bespreking Koninklijke goedkeuring.
5. Behandeling event. ingekomen voorstellen.
6. Rondvraag.
7. Sluiting.

N.B. Leden die verhinderd zijn de algemeene vergadering bij te wonen, kunnen een ander lid der vereeniging *schriftelijk* machtigen namens hen een stem ter vergadering uit te brengen.

Namens het bestuur.

G. D. DUURSMA.